

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 510
din 26.11.2012**

Dosar nr.: 362/2012

Petiția nr.: 4029/24.08.2012

Petent: B E Z

Reclamat: Instituția Prefectului Județului Covasna

Obiect: petentul sesizează faptul că pe pagina web oficială a Instituției Prefectului Județului Covasna majoritatea documentelor și afișelor publicate este redactată numai în limba română, acestea fiind lipsite de traduceri în limba maghiară.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. B E Z

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Instituția Prefectului Județului Covasna, ..

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul arată că publicarea majorității documentelor și afișelor pe pagina web oficială a Instituției Prefectului Județului Covasna doar în limba română și netraducerea acestora și în limba maghiară reprezintă o faptă de discriminare la adresa cetățenilor aparținând etniei maghiare, având în vedere faptul că în respectiva unitate administrativ-teritorială ponderea maghiarilor este cu mult peste pragul de 20% prevăzut de lege pentru traducerea documentelor în limba maghiară.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresele nr. 4029/03.09.2012 a fost citat petentul, iar prin adresa nr. 4178/03.09.2012 a fost citată partea reclamată.

3.3. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 18.09.2012.

3.4. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Petentul arată că pe pagina web oficială a Instituției Prefectului Județului Covasna majoritatea documentelor și afișelor publicate este redactată numai în limba română, acestea fiind lipsite de traduceri în limba maghiară. Petentul menționează că, pe baza recensământului din anul 2002, 73,8% din populația județului Covasna, printre care și el, aparține etniei maghiare. În acest sens, lipsa traducerilor maghiare în cazul majorității documentelor de pe site arată lipsa de respect a conducătorului instituției față de maghiarii din județ.

4.1.2. Petentul arată că în trecut a accesat site-ul cu ocazia căutării unor informații legate de permisele de conducere și erau publicate mai multe documente în limba maghiară, dar în cursul anului 2012 unele documente au fost înlocuite cu unele noi, care însă nu au traducere în limba maghiară.

4.1.3. Lipsa traducerilor documentelor publice de interes public în limba maghiară într-o unitate administrativ-teritorială în care ponderea maghiarilor este cu mult peste pragul de 20 % nu numai că arată disprețul proprietarului paginii menținute din fonduri publice față de maghiari, dar încalcă și prevederile unor acte normative și constituie discriminare sancționată de lege.

4.1.4. Petentul consideră că primul act normativ încălcat este O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată și anume art. 2, alin. 1, art. 2, alin 4, art. 10 lit. a) și h).

4.1.5. Fapta comisă de partea reclamată încalcă totodată prevederile Cartei europene a limbilor regionale sau minoritare, adoptată la Stasbourg în 1992, ratificată de România prin Legea nr. 282/2007, care asigură minorităților naționale drepturi lingvistice cum ar fi obligativitatea disponibilizării documentelor de interes public sau a formularelor oficiale și în limbile minoritare în cazul în care numărul celor care aparțin minorității respective justifică acest lucru. Este încălcată și Convenția – cadru pentru protecția minorităților naționale, încheiată tot la Strasbourg, în 1995 și ratificată de România prin Legea nr. 33/1995, în care părțile (printre care și România) se angajează printre altele să asigure condiții de egalitate între cetățenii aparținând minorității, respectiv majorității naționale, în toate domeniile vieții publice.

4.1.6. Deoarece art. 123 din Constituția României intitulat „Prefectul” este situat în secțiunea a doua a capitolului V intitulată “Administrația publică locală” și nu în secțiunea 1 din același capitol, intitulată “Administrația publică centrală și de specialitate”, se constată că instituțiile prefectilor în categoria autorităților administrației publice locale. În acest sens ele trebuie să respecte prevederile Legii nr. 215/2001, privind administrația publică locală.

4.1.7. Petentul face referire la jurisprudența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării care a decis în situații asemănătoare că nepublicarea tuturor datelor cu caracter public la avizierul/pe site-ul unor autorități publice în limba română (în cazul tuturor unităților administrativ-teritoriale) sau în limba maghiară (în cazul unităților administrativ – teritoriale

în care maghiarii au o pondere de peste 20%) constituie discriminare, aplicând câteodată și amenzi contravenționale.

4.1.8. În concluziile scrise petentul arată că deoarece Legea nr. 215/2001 privind administrația publică locală nu exclude din rândul autorităților administrației publice locale instituția prefectului, iar Legea nr. 340/2004 privind instituția prefectului nu prevede dacă aceasta intră în categoria autorităților administrației publice locale sau nu, hotărâtoare este Constituția României, deoarece legile organice nu reglementează concret acest lucru. Având activitate de autoritate publică locală instituția prefectului trebuie să respecte prevederile legale care reglementează activitatea acestor instituții, printre care și obligativitatea folosirii limbii minorităților naționale în contactul cu acestea în cazul în care numărul etnicilor din minoritatea respectivă justifică acest lucru, conform prevederilor art. 19 și art. 50 din Legea nr. 215/2001, art. 10 din Carta europeană a limbilor regionale sau minoritare, respectiv art. 4 alin. 2 din Convenția - cadru pentru protecția minorităților naționale. Mai mult, toate instituțiile din România, deci și instituția prefectului, trebuie să evite apariția faptelor de discriminare în activitatea lor, conform O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

4.1.9. În ceea ce privește Carta europeană a limbilor regionale sau minoritare aceasta conține prevederi clare care nu trebuie urmate de norme de aplicare.

4.1.10. Referitor la obligativitatea ca informațiile de interes public ce se comunică din oficiu să fie puse la dispoziție și în limba minorităților naționale în cazul în care ponderea acestora depășește 20% din totalul populației unității administrativ - teritoriale respective, petentul arată că site-ul Instituției Prefectului – Județului Covasna nu corespunde acestei obligații. În acest caz nu are relevanță dacă acestea au fost publicate de fosta conducere sau de conducerea actuală, lipsa respectării acestei obligativități persistând și în momentul de față, în care instituția reclamată este reprezentată de actuala conducere.

4.1.11. Dacă anterior a fost formulată o sesizare către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu același obiect, cum invocă partea reclamată, acest lucru înseamnă că această obligativitate nu a fost respectată nici înainte de formularea petiției anterioare. În acest sens nu are relevanță dacă site-ul s-a schimbat sau nu după formularea acelei petiții.

4.1.12. Petentul contrazice afirmația părții reclamate potrivit căreia site-ul nu a suferit modificări, cu excepția paginii principale, arătând că după data schimbării conducerii instituției au fost publicate numele prefectului și a subprefectului actual, secțiune care nu face parte din pagina principală a site-ului. Un alt exemplu este cel al comunicatelor de presă care au fost bilingve înaintea schimbării conducerii, însă după schimbarea conducerii comunicatele vechi au fost înlocuite cu unele noi, care sunt redactate exclusiv în limba română.

4.1.13. Afirmația că neactualizarea site-ului după schimbarea conducerii nu coincide cu realitatea deoarece ultimul comunicat de presă a fost publicat pe site în data de 11.10.2012, ceea ce este evident după data de 08.05.2012, în care dată, pe baza întâmpinării părții reclamate s-a schimbat conducerea instituției. Acesta este un argument în plus care arată că nu domnul G.E.

trebuie chemat în această cauză, ci actualul prefect deoarece nimeni nu poate răspunde pentru fapta altuia.

4.1.14. Petentul solicită admiterea petiției și sancționarea cu amendă contravențională a părții reclamate, având în vedere faptul că nu este prima dată când aceasta săvârșește o faptă cu caracter discriminatoriu.

Sușinerile părții reclamate

4.2.1. Partea reclamată solicită respingerea petiției în cauză ca nefondată sub aspectul actelor normative invocate a fi încălcate. Constituția României reglementează folosirea limbii materne aparținând minorităților naționale de către autoritățile administrației publice locale și serviciile publice deconcentrate – art. 120, alin. 2 din Constituția României, republicată. Utilizarea limbii minorităților naționale se face, conform Constituției, în condițiile legii organice.

4.2.2. Legislația administrației publice locale nu reglementează obligații sau sarcini în materie, în responsabilitatea instituțiilor prefectului.

4.2.3. Partea reclamată arată că petentul se află în eroare atunci când afirmă că deoarece “art. 123 din Constituția României intitulat „Prefectul” este situat în secțiunea a doua a capitolului V intitulată “Administrația publică locală” și nu în secțiunea 1 din același capitol, intitulată “Administrația publică centrală și de specialitate”, se constată că instituțiile prefectilor în categoria autorităților administrației publice locale.”

4.2.4. Prefectul nu este autoritate a administrației publice locale, autorități definite de art. 23 și 24 din Legea nr. 215/2001, republicată, și nu îi sunt aplicabile prevederile acestei legi în materia utilizării limbii cetățenilor aparținând minorităților naționale.

4.2.5. Prefectul, împreună cu autoritățile administrației publice locale, sunt componente ale administrației publice din plan local și nicidecum nu se poate spune că instituția prefectului ar fi una dintre autoritățile administrației publice locale, însăși Constituția României stabilind la art. 121 și art. 122 care sunt autoritățile administrației publice locale.

4.2.6. Organizarea și funcționarea instituției prefectului pe de o parte și a autorităților administrației publice pe de altă parte sunt reglementate de legi organice diferite, respectiv Legea nr. 340/2004, privind prefectul și instituția prefectului și Legea nr. 215/2001 a administrației publice, republicată.

4.2.7. Indicarea jurisprudenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării referitoare la situații în care au fost sancționate autorități ale administrației publice locale nu este incidentă părții reclamate, prin raportare la statutul legal și constituțional al acesteia.

4.2.8. În ceea ce privește Carta limbilor regionale și minoritare trebuie menționat că această convenție internațională, deși este ratificată de România, nu a fost urmată de norme de aplicare, fapt care în practică generează nenumărate probleme de aplicare. Petentul nu individualizează care anume prevederi ale Cartei ratificate de către Parlamentul României prin Legea nr. 282/2007 sunt încălcate, invocând încălcarea cu titlu general a acesteia.

4.2.9. Partea reclamată precizează că singura obligație certă de folosire a limbii materne a persoanelor aparținând minorităților naționale care incumbă

instituțiilor prefectului este regăsită în H.G. nr. 123/2002 pentru aprobarea normelor metodologice ale Legii nr. 544/2001 care stabilește ca obligație generală, în sarcina tuturor autorităților administrației publice din unitățile administrative-teritoriale în care minoritățile naționale au o pondere de minim 20% obligativitatea ca informațiile de interes public ce se comunică din oficiu să fie difuzate și în limba minorităților naționale. Informațiile de interes public care se comunică din oficiu sunt enumerate limitativ la art. 5 din Legea nr. 544/2001 și au fost difuzate pe site-ul instituției de fosta conducere, noua conducere neintervenind în vreun fel asupra conținutului site-ului.

4.2.10. Partea reclamată precizează că deoarece anterior a fost formulată o sesizare către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu același obiect, instituția prefectului a conservat site-ul oficial, cu excepția primei pagini, tocmai pentru a proba faptul că funcționarea paginii de internet în forma actuală precede datei numirii în funcție a noului prefect.

4.2.11. Așa cum a arătat și în întâmpinarea formulată împotriva petiției ce face obiectul dosarului 253/2012 aflat pe rolul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, site-ul instituției nu a suferit modificări de conținut, nici de altă natură, cu excepția paginii principale, față de data de 8 mai 2012 când, în baza principiului mobilității, în funcția de prefect al județului Covasna a fost numit domnul C.D.M. în locul domnului G.E. . În respectiva întâmpinare, anexată punctului de vedere, se arată și motivele obiective care nu au permis refacerea și actualizarea site-ului oficial al prefecturii.

4.2.12. Partea reclamată apreciază că în măsura în care se va trece peste aspectele de fapt și de drept invocate și se va considera că sub aspectul conținutului site-ului ar fi neconform cu legislația în vigoare, având în vedere principiul potrivit căruia nimeni nu poate răspunde pentru fapta altuia, precum și faptul că nu i se poate reproșa părții reclamate că în câteva luni (în care a organizat alegeri locale și referendum alături de sarcinile curente) nu a luat măsuri pe care fosta conducere nu le-a luat timp de 3 ani. Partea reclamată solicită să fie chemat în cauză fostul prefect al județului Covasna, domnul G.E. , fiecare prefect urmând să răspundă corespunzător perioadei în care a exercitat funcția de prefect.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Prin petiția formulată și trimisă spre soluționare Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării acesta este sesizat cu privire la săvârșirea unei potențiale fapte de discriminare prin lipsa traducerii în limba maghiară a paginii web oficiale a Instituției Prefectului Județului Covasna, majoritatea documentelor și afișelor publicate fiind redactată numai în limba română, cu toate că, potrivit recensământului din anul 2002, 73,8% din populația județului Covasna, printre care și petentul, aparține etniei maghiare. Petentul arată că se încalcă astfel atât dispozițiile interne, cât și cele internaționale (Carta limbilor regionale și minoritare și Convenția – cadru pentru protecția minorităților naționale). Există obligația legală ca informațiile de interes public să fie puse la dispoziție și în limba minorităților naționale în cazul în care ponderea acestora depășește 20% din totalul populației unității administrativ - teritoriale respective, obligație nerespectată de către partea reclamată.

5.2. În punctul de vedere exprimat de partea reclamată aceasta precizează că prefectul, împreună cu autoritățile administrației publice locale, sunt componente ale administrației publice din plan local și nicidecum nu se poate spune că instituția prefectului ar fi una dintre autoritățile administrației publice locale, însăși Constituția României stabilind la art. 121 și art. 122 care sunt autoritățile administrației publice locale. Organizarea și funcționarea instituției prefectului pe de o parte și a autorităților administrației publice pe de altă parte sunt reglementate de legi organice diferite, respectiv Legea nr. 340/2004, privind prefectul și instituția prefectului și Legea nr. 215/2001 a administrației publice, republicată. Partea reclamată precizează că singura obligație certă de folosire a limbii materne a persoanelor aparținând minorităților naționale care incumbă instituțiilor prefectului este regăsită în H.G. nr. 123/2002 pentru aprobarea normelor metodologice ale Legii nr. 544/2001 care stabilește ca obligație generală, în sarcina tuturor autorităților administrației publice din unitățile administrative-teritoriale în care minoritățile naționale au o pondere de minim 20% obligativitatea ca informațiile de interes public ce se comunică din oficiu să fie difuzate și în limba minorităților naționale. Informațiile de interes public care se comunică din oficiu sunt enumerate limitativ la art. 5 din Legea nr. 544/2001 și au fost difuzate pe site-ul instituției de fosta conducere, noua conducere neintervenind în vreun fel asupra conținutului site-ului.

5.3. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.4. Conform art. 2 alin.1 din O.G. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare „orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice,,.

5.5. Colegiul director analizează dacă în cazul semnalat de petent se întrunesc condițiile pentru existența unei fapte de discriminare. Pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie trebuie să îndeplinească următoarele condiții: a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau

omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile; b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare; c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege; d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop să nu fie adecvate și necesare.

5.6. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 *deosebirea, excluderea, restricția sau preferința* trebuie să aibă la bază unul dintre *criteriile* prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.7. Colegiul director reține că diferența de tratament devine discriminare, în sensul legislației interne și comunitare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Pentru ca încălcarea dreptului la nediscriminare să se producă trebuie stabilit că persoanele plasate în situații analoage sau comparabile beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă.

5.8. În sfera dreptului comunitar principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.

5.9. În speță, petentul sesizează faptul că netraducerea în limba maghiară a majorității documentelor și afișelor pe pagina web oficială a Instituției Prefectului Județului Covasna reprezintă o faptă de discriminare la adresa etnicilor maghiari.

5.10. Potrivit Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, accesul liber și neîngrădit al persoanei la orice informații de interes public, definite astfel prin lege, constituie unul dintre principiile fundamentale ale relațiilor dintre persoane și autoritățile publice, în conformitate cu Constituția României și cu documentele internaționale ratificate de Parlamentul României. Prin informație de interes public, în conformitate cu aceeași lege, se înțelege orice informație care privește activitățile sau rezultă din activitățile unei autorități publice sau instituții publice, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informației. Același act normativ stipulează că fiecare autoritate sau instituție publică are obligația să comunice din oficiu informații de interes public care privesc modul de organizare și

funcționare a autorității publice, precum: actele normative relevante, structura organizatorică, atribuțiile, programul și coordonatele de contact, lista cuprinzând documentelor de interes public, lista cuprinzând categoriile de documente produse și/sau gestionate potrivit legii, etc.

5.11. Potrivit legii, accesul la informațiile de interes public se realizează inclusiv prin intermediul propriei pagini de internet.

5.12. Conform Legii 340/2005 privind prefectul și instituția prefectului, "Prefectul" este reprezentantul Guvernului pe plan local. Prefectul este garantul respectării legii și a ordinii publice la nivel local. Printre principiile activității prefectului se identifică principiul legalității, imparțialității și obiectivității; principiul transparenței și liberului acces la informațiile de interes public; principiul orientării către cetățean. Potrivit art. 19 alin. 1 din Legea 340/2005, în calitate de reprezentant al Guvernului, prefectul îndeplinește următoarele atribuții principale: a) asigură, la nivelul județului sau, după caz, al municipiului București, aplicarea și respectarea Constituției, a legilor, a ordonanțelor și a hotărârilor Guvernului, a celorlalte acte normative, precum și a ordinii publice; m) asigură folosirea, în condițiile legii, a limbii materne în raporturile dintre cetățenii aparținând minorităților naționale și serviciilor publice deconcentrate în unitățile administrativ-teritoriale în care aceștia au o pondere de peste 20%.

5.13. Colegiul director reține că dispozițiile art. 20, coroborate cu art. 23 din Legea nr. 215/2001, sub imperiul prevederilor art. 120 din Constituție, trebuie interpretate în sensul că în unitățile administrativ-teritoriale se exercită autonomia locală (prin intermediul consiliilor și a primăriilor, respectiv a consiliilor județene) și se organizează și funcționează autorități ale administrației publice locale (printre care și instituția prefectului, respectiv serviciile publice deconcentrate conduse de către prefect, menite să exercite politicile guvernamentale pe plan local, în scopul îndeplinirii administrației publice locale). Prin urmare administrația publică locală este îndeplinită lato sensu în acord cu voința nealterată a legiuitorului constituant, atât de către autoritățile administrative care exercită autonomia locală (consilii și primării), cât și de către entitățile administrative deconcentrate, reprezentante ale Guvernului în administrația publică locală (instituția prefectului și serviciile publice deconcentrate subordonate).

5.14. Art. 76 din Legea nr. 215/2001 prevede că în unitățile administrativ-teritoriale în care numărul cetățenilor aparținând unei minorități naționale au o pondere de peste 20% din numărul locuitorilor, în raporturile lor cu autoritățile administrației publice locale aceștia se pot adresa oral sau în scris și în limba maternă și vor primi răspunsul atât în limba română, cât și în limba maternă. De asemenea față de toate instituțiile care îndeplinesc în sens larg administrația publică locală incumbă sarcina sau grija ca în posturile care au atribuții privind relații cu publicul, din cadrul fiecărei autorități care reprezintă administrația publică locală în zona în care se îndeplinește ponderea fixată, vor fi încadrate și persoane care cunosc limba maternă a cetățenilor aparținând minorității respective.

5.15. Obligația asigurării folosirii limbii minorității naționale respective în scris și oral în relațiile cu autoritățile administrației publice locale și cu serviciile publice deconcentrate (consilii, primării, instituția prefectului, respectiv servicii publice deconcentrate) este consacrată ca principiu constituțional de bază în îndeplinirea administrației publice locale, așa cum

stipulează imperativ art. 120, alin. 2 din Constituție. Prin urmare, obligația garantării efective a utilizării limbii materne este corelativă inclusiv raporturilor dintre cetățenii aparținând minorităților naționale și instituția prefectului.

4.16. Colegiul director reține că prin nerespectarea dreptului liberului acces la informațiile de interes public în limba minoritară (maternă), de natura celor care se comunică din oficiu, în scopul informării asupra modului de organizare și funcționare a autorității publice, inclusiv prin intermediul paginii de internet proprii, partea reclamată îi privează pe reprezentanții minorității în cauză de un tratament diferit îndreptățit, producând astfel un tratament discriminatoriu pe criteriul lingvistic asociat încălcării art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

4.17. Sub aspectul constitutiv al actului de discriminare Colegiul director reține că natura discriminatorie a situației reclamate decurge tocmai din faptul că, în speță, se impunea un tratament diferențiat aplicat reprezentanților minorității care îndeplinește ponderea legală, de natură a le crea acestora un privilegiu legitim în sensul liberului acces la informațiile de interes public în limba minoritară (maternă) prin intermediul paginii de internet. Dreptul lezat prin fapta produsă este dreptul de acces la informații de interes public și în limba maternă (maghiară) prin intermediul paginii de internet.

4.18. Prin sentința nr. 294/02.10.2012, într-un caz similar în care se seiza lipsa traducerii în limba maghiară a site-ului mai multor instituții, printre care și cel al Prefecturii Județului Satu Mare, Curtea de Apel Oradea a menținut hotărârea nr. 223/11.07.2012 a Colegiului director prin care acesta se pronunțase în sensul ca lipsa traducerii în limba maghiară a paginilor de internet respective reprezintă discriminare potrivit art. 2 alin.1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

4.19. Instanța reține că aprecierile părții reclamate potrivit cărora Instituția Prefectului nu intră sub incidența Legii nr. 215/2001 sunt lipsite de relevanță sub aspectul existenței unei fapte de discriminare, în sensul art. 2, alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, în contextul în care art. 19 alin. 1 lit. m) din Legea nr. 340/2004 prevede printre atribuțiile Prefectului și pe aceea de a asigura folosirea, în condițiile legii, a limbii materne în raporturile dintre cetățenii aparținând minorităților naționale și serviciile publice deconcentrate în unitățile administrativ – teritoriale în care aceștia au o pondere de peste 20%. Rațiunea pentru care textul se referă în mod expres la raporturile dintre cetățenii minorităților naționale și serviciile deconcentrate constă în faptul că, pe de o parte, serviciile publice deconcentrate se află în subordinea Prefectului, iar, pe de altă parte, cetățenii interacționează cu Instituția Prefectului, în mare măsură, prin intermediul serviciilor deconcentrate.

4.20. Instanța apreciază că, prin raportare la prevederile art. 19 alin. 1 lit. m) din Legea nr. 340/2004, și Instituției Prefectului îi revine obligația de a le asigura tuturor cetățenilor din respectiva comunitate accesul egal la informațiile de interes public oferite pe pagina de internet a instituției, obligație care implică traducerea respectivei pagini și în limba minorităților naționale care au o pondere de peste 20% în respectiva comunitate.

4.21. Curtea de Apel Oradea a reținut astfel că există o diferență de tratament pe bază de naționalitate în sensul că, deși legea le recunoaște

cetățenilor minorităților naționale cu o pondere mai mare de 20 % dreptul de a folosi limba maternă în relațiile cu autoritățile publice, informațiile de interes public postate pe pagina de internet a Instituției Prefectului Satu Mare sunt oferite doar în limba română. Efectul acestei deosebiri de tratament este restrângerea dreptului de acces la informații publice, în condițiile Legii nr. 544/2001, al cetățenilor aparținând minorităților naționale cu o pondere mai mare de 20%.

4.22. Colegiul director reține că în cazul semnalat de petent sunt incidente prevederile art. 2, alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, lipsa traducerii în limba maghiară a paginii de internet care conține informații de interes public privind activitatea Instituției Prefectului județului Covasna reprezentând o faptă de discriminare. Colegiul director recomandă părții reclamate, respectiv Instituției Prefectului Județului Covasna, să remedieze situația semnalată de petent.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. lipsa traducerii în limba maghiară a paginii web oficială a Instituției Prefectului Județului Covasna reprezintă discriminare potrivit art. 2 alin. 1 și art. 10 lit. h) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;

2. recomandă părții reclamate, respectiv Instituției Prefectului Județului Covasna, să remedieze situația semnalată de petent;

3. o copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

Asztalos Csaba Ferenc - Membru

Bertzi Theodora – Membru

Haller István – Membru

Jura Cristian – Membru

Lazăr Maria – Membru

Stanciu Claudia Sorina – Membru

Vasile Alexandru Vasile – Membru

Hotărâre redactată de: L.M. și A.S.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.